

8-3
சற்குருப்போ நம:..

சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

சம்ஸ்கிருதத்தில்

அருளிச் செய்த

இலக்ஷணாவிர்த்தி..

இது

கோவிலூர்,

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞான தேசிக சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசாரிய

சுவாமிகளாலும்

ஸ்ரீ. க. சிவ மடாலயம் குரு சுவாமிகளாலும்

அச்சியற்றப் பெற்றது.

சுஷோதர ஸதநாவலி.

சூளை,

பால சுப்ரமணிய ஸ்வாமி பிரஸ்,

சென்னை,

1922

சுவம்யாய

சுகுடுகு^த

சுகாராய

சுகாரணாய

சுகுஹயாய

சுகுராயாய

சுகுமாய

சுகுஸார்^{ம்}நெ

சுகுஸார்^{ம்}நெ

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுநாடியெ

சுகுநாடி^{ம்}கூராய

சுகுநாடி^{ம்}கூராய

சுகுநாடி^{ம்}கூராய

சுகுநாடி^{ம்}கூராய

சுகுநாடி^{ம்}கூராய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

சுகுமாய

நாமாவளி.

வரிவகுண்டாய ஹோஸகுநாய
 புகுக் நெனாவாய
 ஸரகுவாய மொவராய
 புகுக்காய ஹோசாய
 புகுஹணை த
 ஹோசாய நவஸ
 வாராதநாய வஸுநெ
 ஹெத வஸுநெ
 விவெ

ஸ்ரீஹேவணவரிவகுண்ட ஸுவி
 ஹோநா சுனெத ஜோகிலி ஹு
 ரகுவ ஸ்ரீ ஜெஸிகுஸாதி
 நெ நஹோ நஹோ நானாவிய
 ஜெஹோஸாணிஸிவபுயாதி.

நிர்விகாரி அப்பிரமேயன்
 ஞானவடிவன் பிரத்தியக்ஷன்
 அசங்கன் அணு
 சுயம்பிரகாசன் அஸ்ரீரன்
 சொப்பிரகாசன் நிரிந்திரியன்
 ஆநந்தரூபன் அப்பிராணன்
 சத்தியன் அமரசன்
 நிஷ்கிரியன் நிர்மலன்
 முத்தன் சுத்தன்
 அகர்த்தா புத்தன்
 அபோக்தா சர்வக்ஞன்
 நிருபத்திரவன் பரமானந்தன்
 நிர்லேபன் சம்பு
 நிர்ச்சம்பந்தன் அசலன்
 கூடஸ்தன் நிரிக்குணன்
 ஆத்மா நிருவிகற்பன்
 நிர்த்தோஷன் நிராகரன்

நித்திய முக்தன் சிவன்
 அநாதி முக்தன் அமிர்தன்
 அச்சதன் நிருபன்
 க்ஷேத்திரஞ்ஞன் சரன் சாந்தன்
 மனோவாசாமகோச அபயன்
 அவ்யாகிருதன் நித்தியாநந்தன்
 அக்ஷரன் நிர்விஷயன்
 திருக்கு அநாதன்
 பிரத்தியக்கு புராதன்
 சிந்மாத்திரன் சூரியன்
 சத்து மகா சூரியன்
 நிரீசுவரன் நிவிர்த்தன்
 நிர்ஜஜீவன் அகாமன்
 நிஷ்பிரகிருதி அலோபன்
 அசம்சாரி உந்நதன்
 நிர்ப்பெத்தன் அக்குரோதன்
 நிரவயவன் நித்யன்
 அபரோக்ஷன் சர்வகதன்
 சுவயம் சர்வாதாரன்
 அகேயன் நிராதாரன்
 அநுபாதேயன் ஆதி
 அப்பிரவிருத்தன் அநாதி

வீபு

மகத்து
 நிரஞ்சன்
 காரணன்
 அகாரணன்
 சாக்ஷி
 ஸ்தானு
 பரிபூரணன்
 அநாதன்
 சர்வசமன்
 சர்வாதிஷ்டானன்
 அகண்டன்
 அபரிச்சிந்நன்
 அநாவிருதன்
 சர்வகாரணன்

பிரமம்

யதார்த்த வஸ்து
 சர்வாத்மா
 சர்வாகாரன்
 அநேகரூபன்
 ஏகரூபன்
 பரமார்த்தன்
 வஸ்து
 நிஷ்பரபஞ்சன்
 நானாருபன்
 அபேதன்
 நிர்விசேஷன்
 அத்னவதன்
 சர்வாபாவன்
 சர்வதோமுகன்

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண நேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரணமாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரண நந்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

காரண மானதன் ஈலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேலிவர்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம் 2

சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுந் கழனி
தன்னிற், பித்தனா மெனையு மானப் பேரு
ருருவா யுற்ற, முத்தனா முத்தி ராம முதல்வ
னற் கமல பாத, நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி
நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்வாம். 3

வானவ ரசமாந் தொடர்பினு லுல
கோர் வழுத்துறும் வன்னியைங் கரனை, வா
னவு ரதந மணியறு முகனை மாசறு

கொற்றவா ளிறையை, வானவர் முதுவன்
பாலன வல்வன் வணங்குநற் றிருநெலை
மாதை, வானவ ரதன முத்திரா மேச வள்
னலை வணங்கிவாழ்த் திவொம்.

பிரமபூதிற் குரிய வாகும் பெயர்க
னூற் றெட்டி னுக்கும், விரிவதாம் பநுவ
னூலின் விளங்கிய பெருன்க ளுள்ளத்,
தூமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக
ளாகப், பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின்
ளருளாற்செய்தேன்.

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றாகும்
பகர்நூலின் கவிநூரே டொன்ப தாகு,மன்
னகவி முற்றுநிறைந் தெங்கு நின்ற வஸ்தி
பா திப்பிரிய சொரூப மான, மன்னன்முத்
தி ராமலிங்க தேசி கேசன் மருவுமென திதய
மதுற் றுரைத்த தாகுஞ், சொன்னவிந்நூ
றனிற்கவியொன் றருத்த மேனூந் துகளற
வே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர்.

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

சோல்லலுறு மைங்கோச நாமல்லவத
னிநூற் றேற்றலிற னரைதிரையுடன் நூய்
திலா வாலிபம் தாதியுந் தாகபசி துனுபெ
லன் பெலமதில்லோ, நெல்லையற வே
சொனவ னவையிலோ னுதியு மிகழ்காம
மதமுலோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ்
சுகதுங்க மியலுமபி மாநமாந, மல்லலுட
னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவொடு
சுழுத்திவிடய மவைகடமின் வருசுகமு
மாகவைங் கோசத்தி னமர்விகா ரம்மெமக்
கொன், நிலையவி தம்பஞ்ச கோசங்க ளுறு
விகா ரங்களவை யின்மையினையு மிலகவறி
கின்றவறி வேயுருவ மானதா லியாநிருவி
காரியாமே.

இன்னலே யுருவ மான வந்தவைங்
கோசங் கட்குந், துன்னுமக் கோசங் கட்குச்
சொல்விகா ரங்க ளுக்கு, மன்னிய மாக நின்
றேயவைகளை யறிவ தாலே,மன்னிய நாமே
நூந் வடிவமென் றறிந்து கொள்ளே.

ஞாநமில்லா லந்தனினு ஞாநந் தோன்
றி நண்ணுபினு மூன்றவத்தை தமிழே
தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங்
கூட வுதியாம லேகின்ற போதுங் கூட,
வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு மியல்
பாகக் காணுமறி வேசொருப, மானதன
லொன்றுடனுந் தொடக்கந் நென்று மமர்ந்
திடுநா மசங்கனென வறிந்துகொள்ளே. 3

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்
டன் சசிவந்ரி யாதியையு மவைவி ளக்கு,
மகஞ்சுட்சு முதலேங்கோ சத்தை யுஞ்சொல்
லவையின்விகா ரங்களையு மவையின் றோற்
றந், தகவுதிதி மரித்தன்முத லையும்வி ளக்
குந் தமையொன்றும் விளக்கவொணத் தன்
மையாலே, யிகழ்விலதா மியாமிகவுஞ் சுயம்
ப்ர காச னென்னவித யத்துறுதி யாக
வெண்ணே. 4

நாமிலமே லேங்கோச முதலா கின்ற
நயமில்சகந் களையறிவா ரிலாமை யானுந்,
தீமையிலா வறிவுருவே யான நம்மாற்

செகங்களெலா மிகவறியப் படுகை யானு
கீமமதா யாவையுமில் விதமாய்க் காணு ரிக
ரினமை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந், தோம
றவே வேண்டாத படியி னானுந் துகளறு
சொப் பிரகாச னுமென் றோர்வாய். 5

காலமொரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபய
கன்மங் கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்
கை யானுஞ், சீலமில்லங் கோசங்க ளிலாத
போது திரள்கன்மந் தோன்றாமை யானு
நாமில், வேலுசெயற் கோசத்தின் புறம்ப
தானு மியங்கருத்தா வடன்போக்தா வன்ற
தாலே, சாலவுறு கன்மபெப்த செம்ம மாதி
தரித்தலி ல்யா மாநந்த ரூபனுமே. 6

தினமாதம் வருடமொடு காலந் தோ
றுந் திகழ்சன்னந் தெரரும்வருமூன் றவத்
தை தம்மி, லினமாகிப் பிறத்திறந்து பாகு
மைத்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறு மான்
மாப், ஷரியான கோசமுதிப் பதற்கு முன்
னும் பஞ்சவித கோசமுதிந் தொழிந்த பின்
னும், தனியான வொருவிதமா யிருக்கா

நின்ற தன்மையினுற் சத்தியன்யா மென
வேயோர்வாய்.

7

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்குறித்தே
யியற்றுபவ விதகன்ம மவைக ளாலே, பக
ருறமெப் போதினுமே விவகரிக்கும் பஞ்ச
வித கோசத்தின் சாட்சியான, விகழ்வின
மைப் புறம்பாகக் காணலாகா திருந்தாலுங்
கிரியையிலாத் தன்மையாலே, புகழ்தலுறு
நாந்திரிவித் கிரியனென்றே புண்ணியநீ
யறுதியதா யெண்ணுவாயே.

8

ஞாநமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங்
கட்கு நமைவேறாய் மிகவுமறிந் ததுவே
போல, ஞாநம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு
வேறா நாமிருந்தோ மென்பதுகித் தித்தலா
னும், பாநமலாக் காலத்தும் பஞ்சகோசம்
பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்குறித்துப்,
பாநமதா நாங்கருத்தா வாகாதாலும் பலவித
சஞ் சிதமறுநா முத்தனாமே.

9

ஞாநமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செ
ய்யு நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்கு வேறா,

யினமிலா நாந்திரமு மிருப்ப தாலே யின்று
முத லாகாமி யங்க ளாக, ளுனமதாம் பஞ்ச
வித கோசஞ் செய்யு முறுகன்ம பெத்தநமக்
கிலைய தாலே, ஞாநவுரு வாகியநா முகர்த்தா
வென்றே நாடியுளந் தனிற்றிரமு நண்ணு
வாயே.

10

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம் பெறு
மளவும் வருகின்ற சுகதுக் கத்தை, யிராகவே
றுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீந
மினா மந்நியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக
துக்க மவை புசிக்கின் றோனாய் மேவாமை
யானுமறி வாமெ மக்குப், பிராரத்தம் வேண்
டாத படியி னானும் பேசுகின்ற வபோக்தா
நா மெனவே யோர்வாய்.

11

நனிவாத பித்தஞ்சி லேற்பநம தாதி
யாய் நவில்வியா தியுமுறிச்ச னைலிகுடு மிடி
யாதி பீடையுந் தூலதநு நண்ணுறும் லாது
குக்க, தநுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கங்கு
ரோ தங்காம லோபமுமை சார்செவிடி லச்
சைமுத லானசா மேசுக்க தநுவினுக் கன்றி

மூல, ததுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத்
ததுவாக்கு சுரமுமூல ததுக்குறுத வாலுமித்
திரிவிதசு ரங்களுந் ததுவினயல் சீவனுக்
கே,சனியாத தாலுமே யறிவா நமக்கிப்ர சங்
கம்வர ஞாயமில்லாத் தண்மையா னிருபாதி
யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்திராவனே

பகர்தலுறு தூங்கினவன் கையிற்றங்
கும் பதார்த்தமது நீங்கிகிகத் தானேசெல்
லுந், தகைமையுற முந்நமய மாதியான
தகும்பஞ்ச கோசங்க ளாந்மாவாக, நிகழ்த
லுறு மெமக்கயலாய்த் தோன்றிவேறாய் நின்
றுபுறம் பேயிறத்து நீங்கலாலே, யிகழ்விலகா
யிருக்கின்ற நாமேநித்த நீனமிலா நிரு
லேப நெனவேகொள்வாய்.

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந்தன்
னைத்தானாகும் படியாயு மவற்றின்வேறாய்,
ஞாநவுரு வாகுநமை நமக்கு வேறாய் நண்
ணவுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய்தாலு,
மீனமலா லாகாத படியி னுனு மியா ந்திய
வபரோட்ச வெமக்கெக் காலு, மூனமுறுங்

கோசதொடக் கற்றதாலு மொப்பினிர்ச்சம்
பத்தனக மெனவேயோர்வாய். 14

ஆற்றுகொல னடைகல்லே கூட
மற்ற தவிகார மானாலு மயவிகாரந், தோற்
றுதல்போ லறிவதனிற் பகுதியீசன் றுவி
தசுக்கு சீவருதித் திறத்தலானுந், தோற்
றியவை யழிவதற்கு மூலமாகிச் சுயஞ்சித்
தாயிருக்கின்ற நாமவற்றிற், சாற்றுபற்றற்
றுறலாலு மிசவும்யாமே சாரகர்த்தா வாகிய
கூ டஸ்தனாகும். 15

நானென்று மாநத்துக் கிடமதாக
நவில்கின்ற வாந்மாவாய்த் தோன்றாநின்ற,
லீநமுறு புத்ராதி தூலகுக்க விருதேகஞ்
சீவனுமே வேறு பேர்பெற், றான மிறன்
புறம்பாகித் தோன்ற லாலு முறமிவைகட்
கப்பாலாய் நிருவிகார, ஞாநகனப் பிரமம
தாந் தானும்வேறாய் நண்ணாத தாலுநா
மாத்மாவாகும். 16

தோடமெனும் வாதமுத லான்தோ
டுந் துன்னியிடு மிராகாதி யதனிளோடும்,

பீடுபெறு ஞானவஞ்ஞா நங்கனோடும் பிறத்
தலுட னிறத்தலு மே மயமதான, சேடி
லசாந் தாலவுடல் குக்கதேகஞ் செப்பி
யிடுஞ் சீவனெடு பூதங்கட்குங், கேடிலதாய்
வேறாகி யிருப்பதானுங் கிளத்தியநிர் த் தோ
ஷனென் வறிய வேண்டும். 17

ஆனபொறி யாலறிதல் பிரமேயந்தா
னன்றியறி யாததப்ர மேயமாகு, மூனவிந்தி
யத்தறிசத் தாதிகட்கு முட்காணத் தறிகால
திக்குவஸ்து, வானதெனும் பிரகிருதி புரு
ஷருக்கு மந்நியமா யிருகாணத் தறியலா
கா, தீந்மிலா தவைகளையு மறிவதாலே
யிலங்குசற்சிற் சுகநாமப் பிரமேயன்றான்.

ஏகதேசத்துடனெக் காலுத்தோன்று
மியறமோ காரியமுப் பாடுனன்றிற்கு, மாக
மெலா மெக்காலுந் தோன்றீசற்கு மங்கங்
கண் முழுதினுமெக் காலந்தோறுஞ், சோக
முடன் ரோன்றுறுசீ வர்க்கும்வேறாய்ச் சொ
ல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானென்,

ஞாகுயிரத் தியக்ஷமதாய் விளங்கலாலே யறி
வாநாம் பிரத்தியக்ஷ னாகுத்தானே. 19
பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலைவுறு பொறியறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய்.

பகருமுட லுறுங்கன்மி யோகி லோக
பரலர்வைச வாநாநா தியசீ வற்குஞ், செக
சரிர முடையீசன் றனக்கும் வேறாய்த் திக
பூறுநாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந், தகைமை
நமக் கிவ்விதமோ ருடல மில்லா தாலுமுட
லெனதெனது பவத்தா லெற்கு, மிகவறிய
மறித்தமெனும் யுத்தி லோக மேவுமத னுலு
மச ரீர னுமே. 21

உவணவன் சாதியின் ரொழிலவா வர்க்
குறலி னநியர்சா தித்தொ ழிலது மமருசா
தாநனம் தாயிலது போற்றேக மதனிலே
வேறு பட்ட, வவமுறும் பொறிகள்பல்வித
மெணுங் காரியத் தாகுமற் ரொன்று செய்ய
வறியாமல தனதன்காரியங் கைவந்து வதுவு

நன வதனின் மட்டும், விவகரித் துக்கநவி
 னெடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண
 வற்றே வீகின்ற வித்தியத் தயலாக வவையு
 மவ் வியாபார மவையு மறியு, மவிருமறி வே
 யுருவ மாகியித் தியமுதித் தடங்கலவை தொ
 ழில்க டம்மை யறிதலுட னசையாம லுறு
 நா நிரித்திரிய னொடுமென வறிகு வாயே. 22

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப்
 பட்டும் பேசுபதி தாகமுடன் றேற்றப்பட்டு,
 நலமதுடன் சீவித்தேன் மரித்தே னென்று
 நாடுநன வதனின்விவ கரித்துமற்றப், பல
 விதமா மவத்துதகரிற் காணலாகா ப்ராண
 னுக்கும் வேறாயத தொழிலைக்கண்டு, நல
 மிலதன் றன்மமின்றிச் சாட்சியாகு நாமசை
 வி லப்ராண னெனவேயோர்வாய். 23

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை
 யுருதலெனக் காமாதி பலவே ஷங்கொண்டு,
 டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி
 யயர்கனவி னுட்சகமே யாகி மற்றச், சீரில
 தாஞ் சுழித்தியினிற் காண தேகுத் தீதான

மனச்செயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற்
 கந்நியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா
 மம்மநசென் றறிவாய் மைந்தா. 24

அறைகின்ற மலமூத்திரங்குப்பை சேற
 துழி வாஞ்சுடலை சேரி முதலா யளவின்
 மல மேவுற்ற புவியொடுக லங்கல்புகை
 யாகின்ற புழுதி முதலா, யுறைகின்ற மல
 மேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறுகோழை
 சளிபித்தமு மொடுகின்ற மலமூத்ர முத
 லான மலமுற்ற ஆனமுறு தூல ததுவோ,
 டுறுகின்ற காசபட லங்குசோத காமமுத
 லொழிவின்மல முற்ற சூக்க வுடலினுடன்
 ஞாநவஞ் ஞாநமல முறுசீவ னுடனைந்து
 தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற
 வீசற்கும் வேறாகி நீண்மலமு மற்று மிகவு
 நிகழ்கின்ற ஞாநவா ந்தவடி வானநா நிரு
 மலன் னென்று கொள்வாய். 25

தொள்கின்ற சாதிவன் னாச்சிரம மத
 னுடன் கூறதன தன்ம தன்மங் கூடுமத
 னுறுபுன தாஞ்சொர்க்க நரகாதி குறைவி

வதின் மிச்சு மான, வுள்கின்ற கோடிபவ
முதறொடக் குற்றுமிக வுலகின்ற சீவருட
னே யுள்கிருபை யவதார மாற்சறிய முத
லான வுறுதொடக் குற்ற வீச, நெள்சீவர்
சங்கத்த சுத்தமுறுபூதங்க ளியாவுக்கும்வே
றதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு
மெமையசுத் தங்களெய் தாத தாலும், விள்
கின்றவீவைகணம் முடைவிவர்த் தங்களாய்
மேவியே யுறுத லானும் விமலசித் தாகின்
றாஞ்சுத்த நென்னவே விளங்கிடவ நிந்து
கொள்ளே.

26

அறைதலுறு தானையுங் கூடிநின்று மறி
வற்றகடமாதி பூதாதிக்கு, முறைதனக்கோ
ரறிவிலதா யொன்றினோடே யுறுதலின
லறிவெனவே தோற்றுகின்ற, குறைவுறு
மூன் றுடல்சீவன் மாயைகட்குங் கூறலு
றும் வேறுகி யவைகடம்மைக், கறையின்
றிப் பிரகாசஞ் செய்தெப் போதுங் கனபோ
த வடிவாநாம் புத்தனாமே.

27

அபிதலுட னறிதலில தாகியே மூவித
வவத்தையுறு னேயத்தையு மறியாமை யுட

னறிவ தாயிலகு சர்வபுத்தி யாகின்ற ஞாநத்
தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு
முயர்களா யமர்ஞாது ருக்கடமையு மவர்க
ளினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற்
காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா
யினதென வவத்தை மூன் றதன்னிலு மறிகி
ன்ற வடிவமேநம் மளவிலா வருவான தாலு
மித் திரிபுடியையுழிவின மில்லையாயி, னறி
வரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு மறி
கின்றதாலுமிவித மனை த்தென வவத்தையு
மறியுநாஞ் சர்வக்ஞ னாகுமென் றறிகுவாயே

நந தாநி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிரா

சாதி யா னீங்கு காலை தவிராதகை யுடைமை
பிரியமது செலவாதி தன்னினு லொருவ
காலை, யினமான புத்திராதிபிரியமவ ரனலு
ற்ற விலமதா னீங்கு காலை யிழிதூல வுடல்
பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய
மதுவும், பினமாம்பி ராணகண் டமதானவாக்
கினை ப்பெறுபோத கன்று சீவன் பிரியமது
வும் ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமெக் காலுமே

பிரிய வருவாங், கனமான வாந்மாவை
யன்றியொன் நிவ்விதங் காணாத படியின
லுங் கருதுமெக் காலுமே தானாகவுற்றநாங்
கழறு பரமா னந்தனே. 29

கனவிடயஞ் சுழுத்திசொர்க்க விடயந்
தன்னிற் காண்குகங்க டமையெதிர் த்த கர
ணந்தன்னிற், றனதுசுவப் பதிவிம்பமாகத்
தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை.
நிட்டை, துணுகாலந் தனிலிதிக்குஞ் சுகங்க
ளாந்ம சுகமான படியாற்றற் சுகம துன்றிப்,
பணுகுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியா
லும் பகர்சம்பு நாமென் றோர்வாய். 30

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசர்விட் டலை
கின்ற தூலவுட லோக லோகஞ் சுழல்
கின்றவிருதேக முடன்மண்ணை வளைய
மாய்ச் சூழ்ந்தலைக் கின்ற தாகி, யேய்
கின்ற வறல்வன்னி யிவையசைக் கின்றகா
லிவைகளுக் கிடம தாகி யேய்துற்ற வம்
பரம் பொளதிக சமட்டியோடெலையிலவை
யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்ற மெய்யறிவு

ளசைகின்ற வீசனுஞ் சொல்கின்ற வேக
முடனே சுழல்கின்ற பறவையென வீரை
ந்து திக்கினும் சூழ்கின்ற நூலுகோடி, யாய்
வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடினு மளவை
காணாதாகி யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலா
தமருநா மசலனென வறிகு வாயே. 31

சுத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக்
கித்தகுமிரா சதந்தனிற்சீ வரையுமாக்கி, யத்
தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவை
கடமைவிரி த்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித்
தரமாய் விளையாடல் செய்து கொண்டு விள
ங்குபிர தாநத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதி
ட் டாநமதா யபரிச் சிந்ந சுகவடிவா யுறுநா
நிர்க் குணனென் றோர்வாய். 32

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங்
கட்கு மப்பாலா யவையின திட்டாந மாகி,
யேகமதா மத்துவித ஞாந மாகி யிருக்கின்ற
நாந்தனிற்றான் விகற்பமற்றே, போகுமிவை
தமிற்கூடி னாலும் பற்றப் புகனிமல படிகம்
போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கடமாதி

யுறும்வெ யிற்போ லிருக்கின்ற நாகிருவி
கற்ப னாகும்.

33

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மென்று
மதற்குருவ நாமமிலே யமூர்த்த மென்று மா
முன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ்சாட்சியாகு மே
ன்று மறிபடுத லஃதி லாதி, லேகமதாம்
பிரமமிதற் கநிய மாகி யிவைவிளக்கு மறிவு
நிரா கார மென்று மீ.ரிண்டு சுருதிகளுங்
கூற லானு மியல்கதிரை நாடுமந் முடனே
நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக்குஞ் சித்த
தென்னுந் தொடர்பால்வான் வெட்டுமனற்
குடிக்கையிற் றோடருதல்போலிலதேற்றற்
சுபாவ சித்துச் சொல்லுருவ ரகிதரென வே
ண்டு மோவென், சோகமிலுத் தியினுலு
நாமே யுள்ளிற் றோற்றுபொறி வெளிப்பொ
றியின் விடய மின்றித் தொடரவையை
விளக்குமது பவித்தி னாலுந் துகளினிரா
காரானு மெனவே யோர்வாய்.

34

அயர்கருத் தாலாயு மேபுசிப் பவனாயு
வதுதிருமு மமர்த லாலே யதன்மொடு
தன்மமத னுனிதம் பெத்தனே யன்றியோ

ரு காலு முத்த, நயமாக வலனென்று கன்
மகாண் டத்தினி னண்ணுமார் மாவி தென்
றே நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞாநத்தி
னவின்மலங் கன்ம மதனா, லுயருதலில்
பெத்தனா யுயவன்ஞா நத்தினி லுயர்முத்த
னாவ னென்றே யுபாசனா காண்டத்தி லார்
மாவி தென்றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு
மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தாமெமக் காகு
பெத் தத்தொ டக்குமனுக்கலொரு காலத்து
மில்லாத படியினு லமர்ந்திய முத்தனாமே.

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர் சா
லோ காதுயெனக் கற்பிதமா யழியு முத்
திக், சேமமுறப் புறம்பாகச் சித்தித் தெ
ன்று மெள்ளவது கிரகிக்க விடக்கூடாதா
ய்த், தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாந் தம்மை
ச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி,
யாமதனா லேழைத்தின் மேலாநாமே யநாதி
முத்த னெனவகத்தி னறிய வேண்டும். 36

நமுவல்கத நமுவாதச் சுதம தாகு
நாடுமொரு தூருண்டின் மேலிராம, னமுவு
கின்ற தூலவுடன் பிரள யத்தி னமுவு

லிங்க வுட்பூத ஞாநந் தன்னி, னழுவலித்
தை மாயைபரன் சீவ னாக நவிலுமையே
முக்கயலாய்ச் சுகசிற் சத்தாய், நழுவலிலா
தெக்காலுந் தானே யாக நண்ணிவிளங் கிடு
தலின்ச் சுகனா மாகும். 37

ழல்வஞ் ஞாநகா ரியமதா யமர்கின்ற
மூன்றுத்து வஞ்சேத்திர முன்னுமிதை
யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னாகுந் மொழியர்த்த
மறியேனெனல், சீலமில் பாவவுரு வஞ்ஞா
நா மிதுபரம சித்திலா ரோப மாகித் திகழ
நா தியதெனச் சொல்வதா நானெனச் சேத்
திரந் தன்னிலுற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ நாதி
யா யுறுவத்தி யாசமாம்பூர்வ தேகவாந்மவநு
பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாந்மம்பி
ராந்தி சுட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிர
மை யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்யா
சமு மோகமென நீக்கியவ திட்டாந மாயறி
யு முரணிநாஞ் சேத்தி ரக்ஞன். 38

மலையுமந் மென்னலந் தக்கரணம் வாக்கென்னன்
மருவுபத் திந்தி ரியமாம் வரு

மிருவ கைக்குமிக வெட்டொணப் பொருண்
மனோ வாசாமகோச ரந்தா, னலைவில்பொரு
ளிர்தவித மாகுமேற் சூர்யம தாமெனிற்
சுருதி பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மென்று
மதை யறிபவ னதுவாவ னென்று மின்ன,
மெலையதற வோதலிற் பொருள்சூர்ய மல
வாயி னெட்டொண தெவித மென்னி
லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்ற
சித் தெலையுற்ற வரக்கு மந்தி, னலைதலுறு
மந்துவய வெதுரேக மலையையறி பொரு
ளலா தவையின் விடய மல்லவா தலின்ம
னோ வாசாம கோசர னாகுநா மென்ன வறி
வாய். 39

ஆற்றுமுரு நாமமொடு விவகரிக் கப்
படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா மவை
யிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகமதன்கார
ணப்பி ரமமாச், சாற்றும்வே தாந்தத்தி
னிற்கூங்க்ய மாமதந் தனின்முக்கு ணங்க
ஞற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந்
தாமுமே சமமுடனடங்கு காலே, யேற்று
பிர தாநமோ டவ்வியா கிருதமூல சதன்மூல

மென்று சொல்ல ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்
தியாய் சித்தாதா யியலுசர் வக்ஞ பிரமம்,
தோற்றலகின் மூலமா மறிவிப்பிர தாநமது
துகளுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமில்
வேதுவாற் சகமூல மானநாந் தூரிசிலவ்
வியாகி ருதனே.

40

நாசமுறல் சமமற்ற தகூரநா ருண்டு
பிர ளயளுந மவையினு ச நணுகின்ற மூவு
டற் கதிதசித் தானநாந் தலில தால கூரந்
காசின்மறு யுத்திசர மெனல்வேத மதனிநா
ற்கழறு பொரு ளகூரந்தான் கருதுமீ மாங்கி
சன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள் காண
லாம் பொறியி னதனா, லாசின்மறை விதி
நீடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே
யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினாற்
பிரமமறியப்படா ததுவிதிநீ டேதமென்
னப், பேசு மவை யாலுறா திமிசையைச்
செயவொனா தென்றுதான் பேசல் போலப்
பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலா
பிரிவினா மகூரந்தான்.

41

வறிவதுதி ருக்காம தாஹாவ லாது
தா னமர்திரிசி யங்க ளாஹா வ்ந்துலோ
காயுதன் சங்கையநம் வநிதைமுத லான
போ கங்க ளெல்லா, மறிந்ததுப விக் கையா
லாகத்தி ருக்கென்னு மவனைபே சாரு வாக
னமரவே கண்டித்தலந்திரிய மில்காலே யறி
வுகெட் டொன்றை யுந்தா, னறிந்ததுப வித
திடா தாலுமே யிந்திரிய மமர்காலே யறிவ
தாக வாகமது விலகலா லாகமறி வன்று
பொறி யறிதிருக் கென்னு மவனை, யறிதத்
து வா திகண் டித்தலய னால்வழக் கற்றபடி
யேபி ராண னாஹாவ லாதித்த யங்களாந்
மாவுமே யன் றென்று ரைக்கு மவனை, யறி
யுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராண பொறி யாக
முத லியாவு மஃமில் லாவிடிற் றேற்றுமை
யான்மஃ திருக்குமற் றதுதிரிசி யங்க ளெ
ன்னு மவனையுந்தார்க்கிகன் கண்டித்தல்புத்
தியில் லாதுவிடின் மஃது சலஃ மதனாற்றி
ருக்கன்று புத்தியேய றிவென்னு மவனையும்
புத்த னீக்க, லறிதலுறு யாவுஞ்ச முத்தியி

லிலைச்சூய் மாந்மா வெனவனை நவில்பட்
டாசாரிய துவுமாந் மாவன்று றுஞ்சுகமடை
ந்தனன் சுழுத்தியி லென, வறைசீவ னறி
வென்பன் யாவரையு நீக்கல்வே தாந்தியறி
விற்சீவனே யாதுயாய் விடயவரை யிலகலா
லறிவல்ல வவையறியு நாந்தி ருக்கே. 42

அகநோக்க மந்தினில கப்படும் வஸ்து
வே பிரத்தியக் கந்த வாந்மா வவித்தையா
திகளினற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காந்விர்த்தி
வெளி நோக்க மாய்ச், சகமீசர் தேவர்சாஸ்
திரமேன்னும் விடயங்க டமிலலைந் தேயந்
து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடி
லாந் மாமிதத் தகுநிரதி சயமுத்தி யென்,
பகர்சுருதி வாக்யவுபதேசமுற் றுடல்பொறி
கள் பல்கரணம் யாவு நீக்கிப் பண்ணிடும் பிர
த்யக்கு விர்த்தி யென் றுறுபெயர்ப் பற்றியே
தன்னை நோகித், தகைமையுறு வெய்யிலின்
விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத்திரம
தாகச் சனிக்கின்ற விர்த்திஞா நத்தையே
காணுநாந் தயங்கிடுபி ரத்தி யக்கே. 43

சேடமாகிய நிவற்றுத் தேற்றுகின் த
செகங்களை யுஞ் செயற்கையறி வாக வுற்று,
மடமான ததுமியற்கை யறிவின் மூன்று
வகையான வுடல்களையு மியற்கையான, விட
மான வறிவாகிக் காணு நின்ற வியல்பான
நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், நிடமாமற் றோ
ருவடிவு மிலரத தானஞ் சிந்மாத்ரனென
வென்றுஞ் சிந்தை செய்வாய். 44

நானெனமூன் றவத்தையினுண் ணை
க்காய்த் தேன்று நாலைழ்தத் துவங்கள்
வெளி நோக்கா யீதென், நீனமுடன் றோ
ற்றுமேழ் தத்து வங்க ளிருவகையா மை
யேழுந் திங்க டோறு, மூன்திரி விதவவத்
தை களினுந் தோன்றி யொழிகையினுங்
கூடவொழி யாமற் றானே, யீனமிலா நித்தி
யமாய் நிலைமை யுத்தே யிருக்கின்ற நாமே
சத் தென்னவோர்வாய். 45

வரமான பிரமாதிகாரணே சுரரோடு
வைசவா னரன்மு தலதாய் மன்னுபர னாங்
கிச னீறுகா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்

டாதியாய்த், திரமான சுத்தம் ரூஞ்சத்தி
பேதங்கள் செறிசீவ ராயி ருந்து திகழிவ ரு
டன்சரிய தாயிலக ஞாநயோ கங்களைச் செ
ய்த திகழைங், கரன்வேல னாதியா நூதனே
சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதி யாய்க் கதிர்
ஞாந யோகஞ்செய் நந்திதண்டெசாதி கன
யோகி கட்கும் வேறா, யுரமான நமில்வர்க
ளோரொர்கா லந்தனி லுதிப்பதா லுண்மை
யலசா லுயர்வாம கண்டசித் துருவமா கின்
நரா முதுகிரீ சுவரனாமே.

46

சீவனற் ரெழிறனிற் சீவனஞ் சீவன
ய்ச் செறிபொருள வித்தை தன்னிற் சேர்
பிரதி விம்பிதசி தாபாசனவனளவில் செந்
நநற் கன்ம முற்றே, பாவமறு சித்தசுத்தி
யையுற் றுபாசனை பலசன்ம முற்ற வதனற்
பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தருடன்
பரமதே சிகளை யுற்றே, தாவில்சிர வணமந்
மேரிதித் தியாசந சமாதி சாட்சாத்காரமுங்
தடையறச் செய்துறமஞ் ஞாநமும் பஞ்ச
வித தகுபிரம முந்த விர்த்துச், சீவத்துவங்

கெட்டு விம்பசை தந்தியச் சித்துமாத் திரம
தாகச் செறிகின்ற தாலியா நிர்ச்சீவ நென்
னவே தெளிவுடனறிந்து கொள்ளே. 47

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சய
ங்கியன் பெறுசங்கை சீவாதியைப் பிரகி
ருதி முக்குணத் துண்டிபணி நிற்கையிற்
பிரமநிஷ்பகுதி யெவிதம், விரவுகயி ருதி
களை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின வாக்
கு மாத் திரம் விளங்குமு லப்பகுதி பிரமத்
தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தி யா
லுந், திரநனவு கருவுசக மியாவுமதை யறி
கின்ற சித்தாக வழிதல் கண்டுஞ் சித்தின்
வே ருயறிந் தவனும் பிரமத்தி செய்கின்ற
பாவி யென்றும், பரமிலை யாவுந் தரு
வென்று கண்டவன் பரப்பிரம மென்றும்
வேதம் பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்ற
நாம் பகருநிஷ் பிரகிருதியே. 48

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரி
யாய் வன்னவாச் சிரமங்களு மருவிவைக்
குரியதந் மாதந்ம பேதமும் வருமிவந்

நின்ப லமதாத், தருசொர்க்க நரகாதி யும்
மவற் நின்சேஷ சந்நமர ணாதி யாவுஞ் சம்
சார மாஞ்மிது ததுவைநா மென்றிடிற் றன்
னையுறு மிவ்வு டற்குத், திரமருவு நாமசிய
மெனவறிந் திவ்விதத் தேர்சிதா பாச னுக்
கேசிறிதுமிலை யிவனையு முடலையும் பொய்
யெனத் தேர்ந்திவற் கதித மான , பிரமமக
மெனவறிந் துறுமெமக் கற்பமும் பெந்தசம்
சாரமில்லாப் பெற்றியாற் சுத்தசித்தாகின்ற
நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே. 49

கட்டிண்ட வன்பெத்த னதுவில ன
பெத்தனாங் கள்வன்க யின்றி னாலே கட்டு
ண்டல் போற்பிரம நாமெனும் புத்தியை
மறைத்துமே களவு செய்த, திட்டவஞ்
ஞாநமது வந்தவுட னேயகந் தேகமென
மாறித் திடுந் திருடனுஃம் புண்யபா வங்கு
ரோத காமாதி தீயபா சங்க ளாலுங், கட்டு
ண்ப னப்போது துக்கபய செந்நங் கணக்
கிலா துண்டு பரனற் கருணையின்மெய்ஞ்
ஞாநம்வந் துடன்மாந மற்றபின் கனபெந்த

துன்ப வற்கும், விட்டொழித லாலுமுட
லுலகினுன் மட்டிடா வியனகண் டாநந்த
மாய் மேவெமக் கொரு பெந்த மும்மில்லை
யாதலான் மிகநாம பெத்தனா மே. 50

அத்தமுறு சரணாதி யவயவமு் டைத்
தாகி யமர்கின்ற மூவு டற்கு மரியமா யாகா
ய வருவமாய மூவித வவத்தையின் கரிய
தாக, நித்தமுறு மென்றனக் கெற்கென
வோ ரவயவ நின்றிடா தாலு நம்போ னிக
முண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன
நேர்கின்ற பொருளு மன்றிச், சுத்தமுறு
நம்மினிற் கற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு
முலக மதனைத் தொட்டிமே யவயவமி
லாதாலு மிவ்விதத் துகளுற்ற வுபய வகை
யாய்ச், சுத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்
திடாத் தருதன்மை யோடு தானே தா
னாயி ருக்கின்ற நாரிரவ யவனெனச் சந்த
தமு மெண்ணுவாயே. 51

ஆதாரமாங் கன்மகாண் டத்தி லோது
மகந்மதந்ம மதன்பலன்கள் பத்தி காண்ட
த், தோதலுறு தேவதையும் பரோட்ச

மாகு முயர்ஞாந் காண்டத் திலோது பிர்மங்,
கேதரு லு மலைபோலப் பரோட்ச மின்
றிக் கேட்டவுடன் றுனாகச் கிலர்த லாலே,
யேதமிலா தப்படியெப் போதுந் தானு யிரு
க்குந் மபரோட்ச னென்ன லாகும். 52

அறைசுயந்த னு ரிருத்த லெவித மெ
ன்னி லஞ்ஞாந் காலச்சி லநிய மாகி, மறை
விலதா யிலக்கேழ்சத் துவரு ஞாந் மருவி
னபின் றுனலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வறிவி
லதாந் தத் துவங்க ளிருபத் தெட்டுமாக முப்
பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விரவின்
முப்பத் தாரூந்தத் துவரெப் போது மியா
மாக விலங்கலுஞ் சுயரென் றேரர்வாய்.

இதுவென் று தள்ள லுற லேயமஃதின்
மையத கேடமது வெங்ஙன மெனி லியன்
மூர்த்த மோடமூர்த் தமதெனப் பிரமத்தி
னுக்குபய ரூப முண்டா, லீதையறிந் து துவ
ல்ல வல்லவென் றறியென்ன விசைசுருதி
சொன்னபடியே யியல்பிரம மதனுடைய சச்
சிதாந்தமா யெய்த மூர்த்தங்களுடனே, சுத

வுலக மூர்த்தத்தை யஞ்சுருதி யாதியாற்
சோதித்த றித்து கொண்டு சொல்லுமிது பா
ம்பல்ல வல்லவென் றறிதல்போற் றுகளபர
மார்த்த மாகி, யதமதுறு மேயமா முலகை
யல வலவென் றகற்றிந் பரமார்த் தமாயறி
வாநாமகே யன்னெனக் காணலா மாகைய
னுமகேயன். 54

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமது
பாதேய மடைபடாப் பொருள தெவித மா
மெனிற் கன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்
காதி யாந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட
னியாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ் செய்து
ளோர் னப்பலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண்
டத்தினிற் சிலுனாதி தேவர்களை மத்த்ரா
தியா, லிடை யறவு பாசநா திகள் புரிந் தோ
ன்பதம தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய வெ
ழின்முத்தி யிச்சையாற் சவனாதி செய்து
ளோர்க் கியலுபல மப்ப லம்போ, லடைப
டும் பொருளலா தேற்கவே யுற்றதா மாக
வுறு கின்ற வதனா லவத்தையின் கரியதா
புழப்போது மேவுநா மாதுபா தேய னாமே.

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த் தனா மெவிதமெனின் வங்க மதனி னேகி னோர்க் ககல்கரை மரங்களை குதலலா தே குகப் பவிலுற்ற தான், ரோற்றவே யேகா து போற்கணிற் ரோற்றினுத் துனுமநதின் மாறியெணல் போற்றொழிலகங் கரமுறினு மாம்மதிட் டியினிலொரு தொழினமக் கின் மையானுத், தூற்றகங் காரம தொழிந்திரு ந் தாலுஞ் சுயதிட்டி தனினி விர்த்தித் தொழிலையஃ துறுதலா னும்தின் கண் ணதாய்த் தோற்றுபய தொழில்கு றித்து, மாற்றுந் திட்டியிலொர் பிரவிர்த்தி யாந் தொழிலு மாமெமக் கணுக விலதா லவ்வி ருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தொடக் கற் றநா மப்ர விர்த்தன். 56

இலகூசிவ னென்னுமது நான்காவ தாம்பொரு ளெவிதமெனி லொன்று திக் கி, விலகலற் றொன்றொழித லுறுமவத் தாத்திரய வியலுசக மூன்றி னுக்கு, மில குகரி யாகியே நான்கதாம் பொருளதா யெ லையிலத் துவித சித்தா, யிலகியுறு கின்ற நாஞ் சிவனென்ன வதுதிருமு மிருதயத் து ன்னு வாயே.

ஆகின்ற மரணமிலா தமிழ்தம் யோகா வமிர்தமொடு தேவாமிர் தம்பு சித்தே, சா கின்றோ னலனென்றே யுற்ற பேருஞ் சா ரீசர் பிரளயத்தி னசித்தல் போல, வேகவ ந் தாந்த சித்து நாமென் றிலகலுறு மோ ட்சவமிர் தத்தை யுற்றோன், சோகமுட் றொருக்காலு நசியா தானாஞ் சொல்கின்ற வமிர்தனெனத் துணிந்து கொள்ளே. 55

உருவமில் லாதவ னிருபனா மெவித மெனி லுறுபூத பௌதி கங்கட் குருவமு ண் டிவையையறி சட்சருவ மென்பர்சில ரு ழுமிவையி யச்சு மநமே, யருவமென் றறி வர்சில மதன்வியா பாரத்தை யறிபுத்தி யருவமென்ப மப்புத்தி கர்த்தத்துவ போ க்த்தத்து வங்கடமையறிகின்ற சீவ னவனை யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபணி யாட்டி யுமடக்கிவா சனைய தாக வமருமூ லப்பகுதி யருவென் பரதனினுக் கதிதமா யிவைக ளுடைய, விரிவொடுக்காதிகட் கமர்சாட்சி யாசவே மேவியே புறுகின்ற நாம் விளங்க

வே தோற்றினுங் காணோணத் தன்மையின் மிளர்கின்ற நிருபனாமே. 59

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின்மெய்ச் சுருதியாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தினாலும் பிறந்தவகண் டாகார விருத்தி ஞாந, நிறைபிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூமர். னிகழ்ச்சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு, முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்த லாலே யுலக மில்லாஞ் சாந்தனைன வோரு வாயே. 60

பயமற்றோ னபயனா மொன்றுக் கொன்று பயமுற்ற மிருகபட்சி மதுடர் மன்னர், மயலின்முநி சுரரசுர ருலோக பாலர் மாலரனே முதலான பெயர்க ளாலுஞ், சுயசித்தா மகண்டுமை யறுக்க வெட்டச் சுடநனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா, வியலுமொரு பயமதுவு மற்றே யுற்ற வெழிலா ன நாமபய னென்ன வோர்வாய். 61

ஈனவிட முறுதேனி னோருந்நக்ள் சீமை நல்லிராச்சியம தாள்வர் சுசுமு மெதிரியன

ல் வியாதியுட் பீடைமழை சோகர்காற் றிடியாதி துன்ப முறலா, லாந்த மென்னல்கூடா திராச் சியமுழுது மாளுதலு நூறு வயது மரோகதிட காத்திரமு மாதியா மிலட்சண மடைந்தவர்க் குற்ற மதுட, வாந்த முண்டி தனி னூறுநூ றதிகமா யரிவரையி னுற்ற சுசுமு மமருகா லாந்தரத் தழிதலா லித் தனையு மமர்மாபையென்று தள்ளி, யூன முறு வாந்திபணு மசநமென வேலிட் டொருக்காலு மாற லிலதா யுளவகண் டாந்த மேயுருவ வானநா மொப்பினித் தியாந்தனும். 62

பிரிவதா முருகாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரமமா யிலக லானும் பிரமத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவொரு பிந்நசத் தின்மையானும், பிரமவுரு வாநமக் கெக்காலும் விடயமிலை பெறுவிடயம் வந்ததென்னப் பிறங்க லும்புத்ராதி துக்கசுக மலையிலோன் பெறு தல்போற் றோற்றி னாலுந், தரவிவே கத்தி னாற் பார்த்தவுட னேயவைக டகுமவற் கிலது போலச் சத்துமாத் திரமாக வேகண்ட

46

இலக்சுணாவிர்த்தி.

பொழுதிலே சத்தையே யன்றி யுலகம், விரி
வாக வந்ததும் போன துவமிலையென்று விட
யமுறு பற்றெ னாளும் விமலவாங் மாவினுக்
கில்லாத தாலியா மேவுகிர்வியெய னாமே. ()

முன்னுமிழி தூலதது வுதித்து நூராய்
மொழிகின்ற வருடமதி லயமாதற்கு, முன்
னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின்
முளை த்ததுதான் பிரளயத்தி லயமாதற்கு,
முன்னும்விசிட் டர்கண்ணாந் தன்னின
லே முடிகின்ற லயமதனை யடைத லுக்கு,
முன்னுநா மிருக்கின்ற படியி னாலே முரண்
றநாம் பழையோனென் றகத்திற் றேர்வாய்.

விளைதலுருஞ் சமட்டியென மேவு
முட றுன்மூன்றுந், தளிர்தலுறு புரமிந்தச்
சார்மூன்று புரத்திலுந், மளவுபடா டிடி
வான வதிட்டாந் மாயிருந்து, விளையாடு
மதனானம் விளங்குபுரா தநாமே. 65

சுகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ்
சடங்களெலாஞ் சத்தன்றி யெப்போ துந்
தான், மிகவுமசத் தானபடி யாலுஞ் சித்து

மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்தி லின்றிப்,
புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி லின்றிப்
போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே, பகரு
மொரு வஸ்துமில் தாலு நாமே பழமறை
சொல் சூரியனென் றறிந்து கொள்ளே. 66

அவ்வீதமாஞ் சூரியமு மறிவிற் சூர்ய
மாமெனவே யபாவமா யறிகை யாலே, அவ்
வீதமா யதையறியு ஞாந் தானு மமர்ஞாநா
பாவவது பவத்தி னிற்று, னவ்வீதமே யில
தூலவ் வறிவி னோடே யமருகு நியமும்போ
யயலொன் றுந்தான், செவ்விபெற வில்
லாத படியி னானஞ் செறியுமகா சூரியனெ
ன் றறிய வேண்டும். 67

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்கண
மன்றென்று நீங்க லாலே யைந்துவிட யவ்
விகா ரங்களுந் தூலதது வன்றுநா மாத லா
லே, சார்சந் மரணமூப் பெவ்வன்ன லாலி
பஞ் சரைமுதல் விகார மவையுந் தகுஞ்சு
ததுவுமக மலதான்ம றப்பாதி சங்கற்ப மாதி
யாகச், சேர்விகா ரங்களு மவித்தையோ டுறு

கின்ற சீவனகமன்ற தாலே செறியுமறி வறியாமை முதல்விகா ரங்களுந் திகழ்மாயையுற்ற வீச, னேரகம லாததாற் சர்வக்ஞ னுதுயொடு நிகழைத்து தொழில்க ளான நிரைவிகா ரங்களும் நமக்கில்ல யாதலி னிவிர்த்தன மென்ன வறிவாய்.

68

மயிர்நகந் தோனீரி ரத்தமொடு கோழைச் சீ மலசலத் தசைப் னோயும் வழும்பத்தி சுக்கில நரம்பழக் காம்பேர்வை வனமிற்குறும்பி யாதி, செயிருற்ற விவைகளேக் கேட்கினுந் தொடுகினுஞ் சீயென்ன வருவ ருப்புத் தீண்டிடிற் றானமே செய்யவேண் டிடுதலாற் சேர்கணிற் கண்ட வுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணினோக் காளத்தை நண்ணலா வருவ ருப்பு நாற்றமுந் தூர்க்கெக்த மாதலா லாக்ராண நண்ணலி வருவ ருப்பு, வியமிவிவை யுறும்வரிதை தனைமேவி னுனிந்தை வியாதிதுன் புறுத லானு மேவுமித் தோஷமெல்லா மறிந் ததிலிச்சை விடுதலி னகாம னுமே.

69

நேகியென்று கேட்டுவந்த பேர்கடமக் கில்லையென தெந்த நாளுஞ், சோகமின்றிக் கொடுப்பவனே யீகையுடை போனென்னச் சொல்வர் ஞாநி, தாகமின்றித் தனதிடத்து ள் ளவைகளையுந் தன்னையுமே தனையுந் றோர்கட், கீகையின னுமிகவு மலோபனென வநுதிர்மு மெண்ணு வாயே.

70

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூலதேக மதினதிகஞ் சூக்கவுட னூலதேக, மதினதிக மதினதிகம் பஞ்சபூத மதினதிகம் மாயையதினதிகமீச, நதினதிகம் பிரமயிந்தப் பிரமமேநாமானதன னுமவைகளனைத்தி னுந்தா, நதினதிகம் மிலாத தாலேயமர்நாமே யுந்நதனென் றறிந்து கொள்ளே.

71

கூன்மமொடு கர்த்தாவி னிடம தாயுங்கருதபஞ்ச பூதங்க ளீடம தாயுந், தொன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோரருடன் மிகுமரசர் சநங்க டேகம், வன்மைபசு புண்மிருக செந்து டீடை வகைவகையாயநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் றாக்

கிணுநம் மிடத்திற் றுக்கா விதமதன லக்
ரோத னுமென் றோர்வாய். 72

ரிதித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

ச ம ா தி யு த்தி .

பிரிவுறுமெத் தேசத்து மெக்கா லத்
தும் பெருவான மொருபடித்தா யுறல்போற்
சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற்
பஞ்சவித கோசமுள விடங்க ளெல்லாம்,
விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண்பா னுயா
மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரி
தலின ரித்தியனென் றெக்கா லத்து மித
யத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே. 73

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற்பிதமதா
ய்ச் செறிமாயை யீச ரிவரிற் றிகழேக தேச
கற் பிதமாம்வி ராட்டா திசேர்கின்ற வைந்த
வத்தை, யிதிவேக தேசகற் பிதமைந்து த
ங்களிதிவேக தேச முலக மிதிவேக தேசகற்

பிமதாந்தேசங்க ளிதிவேக தேசமூர்க, ளிதி
வேக தேசமாங் கிரகங்க ளிக்கிரக மிதிவேக
தேச முடல்க ளிதிவேக தேசமா மித்திரிய
மிவிதமா யெனுமொன்றோ டொன்று கூ
டாச், சுதவுலக முழுதினையு மறிக்கின்ற வறி
வதே சொருபமா யெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்
துறைத லாலியாஞ் சர்வகத னுமெனத் து
ணிவாக வெண்ணு வாயே. 74

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ்
சூக்க மிதற்காதா ரந்தால வுடல நேக, விவி
தவுடற் காதாரம் விராட்டே யாதி மிளிர்ச்சக
ங்க ளவைக்கிடந்தான் மாயை யீச, னவர்தம
க்கு மாதார மாகச் சச்சி தாந்த மாயிருக்கு
ம்மி டத்திற், கவிழ்தலுறு மிவைகளெ
லா மேக தேச கற்பிதமா தலினுமே சர்வா
நதாரன். 75

ஆதார மென்று முன்சொ ல்விதமீ சுர
னந் தத்துக், காதார மாக வுற்ற வழிவறு
மெமக்கு வேறே, ராதார மில்லா தாலு மலை
தலில் யாமெ மக்கே, யாதார மான தாலு
மகிரா தார னுமே. 76

இயலுடல்க ளுந்நாதி புதமதி வைக்
காதுமெண்ணும்விட் சேப சத்தி யிதுதனக்
காதார மாயையோ டவித்தைக ளிவைக்கெ
லாமாதி வஸ்தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறு
கின்ற தாலுமொரு குக்கவுட லுற்ற போதே
தோற்றியுழி பஸ்கோடி தூலதது மொரு
மூல துசளுடல முற்ற பொழுதி, நையசிறுஷ்
டியிலுதித் சழிகோடி குக்கதநுநவில்கின்
சீவனுக்குநாடுமுற்பத்தியில்லாததாலாதி
மென நண்ணியே சீவன் முத்தி, டயல்லா
துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவ
னுக்கு பநியமா யித்தனைக் கும்முதற் பொ
ருளான தாலுநா மாது யாமே.

77

இப்படியே மெலைகளுக்கு மாதுயான
மெமக்காதி யிலதாலு மநாதி மென்று, செ
ப்புகன்மபஞ்ஞாநம் வேத மீதன் சீவனே
னு முபாதிசுத்தா யறுஞ்ச சுத்துச், சப்பி
னி ருபாதிசுத்தாம் ப்ரமயாநிற் சர்ப்பதமா
மநாநு யெர்து னுக்கு மூல, சட்டபுசத் தி
னுக்காதி யிலதா லந்தச் சைத்ய மானநா
மநாதி யாமே.

78

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுகுக்கவுட
விதனி ன்ழிதுல வுடலம் விபுரா மிது
தனினும் விரிவுபா ரிதனினும் விரிவுந் ரிது
தனினும் விரிவு சனலா, மிதன்னுங் காற்று
விரி விதனினுங் ககநம்விரி விதுதனி ன்ர
ண்ய சர்ப்ப மெய்தும்விரி விதனினவ் வியா
கிருதம் விரிவாகு மிதனினவ் வியத்தம் விபு
வா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடட் மா
லுமட் டிடமொனா தேவிரந்த வெழின்
மாயையுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு மிடலாத
ந்த விரிவா, யிதமதுறு மத்தியா திப்பிரிய
மாநமிலு மெய்துமற் றென்று பெரிதா யே
ம்மைமட் டிக்கட்ட வொன்றுமில் லாததா
லென்றுநாம் விபுல தாமே.

79

அவதாவ ரத்தினநி வான்மகத் தான
மிருகாதுயதினீச ராதி யவர்களினுநான்கு
வன் னத்தரவ ரிற்சன்மி யவரினிற் றீகூழி
தர்களா, மரின்லு பாசகர்க ளவரில்லிஷி
யவரில்பிதி ரவர்தமிலு முலக பால ரவரி
னிற் புதபதி யவரினவை சுவானர னுதியவ

ரிப்பு ருஷரா, மவரினிற் குமராவ ரியாவரி
ன் மேமகத் தாகுநற் றேவி தேவ நவர்களி
ரு வர்க்குர்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற்
பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம துறுமே
மக் கதிகசம னும்வஸ்தி லாம னாமே யமர்
கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவனாத லான்
மகத் தாகு நாமே. 80

பகர்புனலின் முழுதினவ னுடலி லந்
நீர் பற்றலெனப் பற்றியிடக் காண மற்
ருன், சகலசகத் துட்புறம்பு நிறைந்து
நின்ற தம்மிடத்தி லேயுழுந்தி யிருக்கா
நின்ற, புகலவத்தை முன்றினுமே காண
லுற்ற பொருவில்சுத்த பரியந்த சகத்தி
னோடே, யிகலுறுபற் றற்றுலெளி போற்
றோ டக்கற் றிருக்குநா நிரஞ்சனனென்
றெண்ணு வாயே. 81

அவிருமூ உகையுடலி னுக்குமூ லங்க
ன்மமைப்பூ தமவைகண் மூலமமர்குக்க பூத
பெள திகமவைகண் மூலம தவித்தையுறு
சீவனோடி, நவமாயை யுறுவீச நவர்களுக்
கதிகமாய் நவையில்சை தந்ய நாமே நண்ணு

கா ரணமான தாலுநற் சச்சிதா நந்தமா நம்
மைவிட்டிப், பலமான காரியம தாமுலகி
னுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பகருகா
ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமே
பல்வ கையதா, நவயான காரியச கத்தினுக்
குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலு மிகவு நாடிற்ற
சகலத்தி னுக்குமது திருமுநா நவிலுகா ரண
னாகு மே. 82

இப்படிச்சக லத்தினுக்குமி லங்கு காரண
மாயுறுந், தப்பிலெற்கொரு காரணம்மில்
தாலு மெய்யுணர் விற்பமா, யொப்பினுஞ்சக
லத்தின்மூல வுருவமா பின தாலுமே, யெய்யி
லாவக மேயகாரண னென்னவேசித மெண்
னுவாய். 83

அகிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சனிதா
ன மானதே மூலமாக வமர்தல்போற் சர்வ
விக் தியசகத் தொழில்களு மசைவில்சை
தத்தி யத்தின், விகலவில் லாததோர் சந்
நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம தாக மிகவும்
விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுகரி யாகவே மே
வுநா நாமா கவுந், திகழுபிர விர்த்தியுரி விர்த்

தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற வொன்றி னாலு
ஞ் செய்வித்த வில்லாது மத்யஸ்த னாகவே
திருமினவைய நாடி நின்று, துகளிலாக் கன
லிபோற் சகலவித தொழிலையுத்தோற்றுவித்
கின்ற வதுவே சொருபமா காஞ்சர்வ சாட்சி
யென்றனுதிந் தாய்மனதி னெண்ணு
வாயே. 84

அலையினும் மருதுபொறி யலையாத
தூலவுட லவைவகோடி யலையி னுத்தா னலை
வில்பூ தங்களவையசையினும் மசையாமலம
ரினு மசைதல் போல, வலைசூரி யாதிமண்
டலமிதனி லலைவைசு வானர னாகி யிவித
மலைசுத்த வரையுலகொர் ததுவாக நாமெ
ன்ன வபிமான முற்ற நிவினி, லலைதலுறு
மீசனவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின்
மறுசி ருஷ்டி யாக்கியலை சூமரரா தியரித்த
னைக்தமே யமருதா னாக விலகி, யலகிலித்
தனைசலந் மதனோடு கூடியு மசையாம லிந்த
யாவி னலைவினுக் குங்கரிய தாகநிறை சை
தய்ய மானநாந் தாணு வாமே. 85

அப்பினுற் கடமதைப்பூரித்தல் போல
வே யநமயம் பிராண னதனா லதுமனோ
கோசத்தி னாலதுவி ஞாநமய மாங்கோச
மதனா லதுஞ், செப்புமா நந்தமயமதனிநுற்
பூரித்தல் சேர்ந்துநற் சீவ னதனாற் சேர்பூரி
தம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினுற் நிகழ் பஞ்ச
பூத நிறைவாந், தப்பலில் லவையினுற் பூரித்
த லுறுசுகஞ் சகமதினு மெங்கு நிறைவாய்ச்
சார்கின்ற மாயாவி சிட்டருந் மான்மிகத்
தாழ்வில்பூ ரித்தலுற்றுத், துப்புடைய நம்
மினும் வேறுபரி பூரணத் தோன்றுதலிலாத
வதனாற் சொல்லுபரி பூரண நாமென்ன வே
நிதஞ் சுகமுட னறிந்து கொள்ளே. 86

உடல் பொறிக டமின்மிகவும் விரிவ
தான வுட்கரண திகட்குமந்த மேயுடைத்தா
யடருமந்தக் கரணாதி யாலு மெட்டி யறிய
வொணா விரிபஞ்ச பூதங் கட்குந், திடமாயா
விசிட்டருக்குங்கால பேதத் தேசபே தங்களி
னா லந்தந் தன்னே, யிடமாகக் காண்கி னுமே
யந்த மின்னி யியல்சாட்சி யானநா மனந்த
னமே. 87

அகிலவர் நதசுத்த மதினென்றி னுக்
கொன்ற தாம்பத்தி னென்று குறைவா யல்
கியே சத்தியும் பிநாம கத்துமுத லாக்கடி
னையந்த முலகோ,டிகல்தேவ பாகமும் மறு
டபா கமுமென்ன வெய்துபூ தங்க ளுடனே
யிழியதந் மமத்திமோத் தமமான பிரமன்
முத லெய்துதம் பாந்த வுடல்கள், சுக்ருநி
யோகியொடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்ற
லுறு சீவ ராதி சொல்லீச னீறதாய்த் தார
தந்மியமொடு துலங்குவத் தியாவி னுந்தா,
னிகலில்சத் தாகார மாய்த்தார தந்மியம
தெய்தா மலெப்பொ முதுமே யிருக்கின்ற
சைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ ச
மனுகுமே. 88

வதிட்டாங்ஞ் சூக்கவுடல் விசிட்டு
னுக்கு மமர்தூல ததுக் களவைக் கும்பு
தங்க, ளுதிட்டாந் மவைக்குமதிட்டான மா
யையு யமரீச னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளி போல்
வதித்தலுறு வாக்குமாத் திரமல் லாம லுள்
திட்டா நந்தவிர வொன்றில் லென்றே,

மதித்திடநிர்ணயம்பிறந்த வதனற்சித்தாய்
வயங்கிடுகாஞ் சர்வாதிட் டாந் மாமே. 89

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமு ருத
வறி வானநா மேய கண்டன் கவினுமற் றொ
ருயுத்தியுலகநிர்ணயமருகந்நனுபுத்த ராச
மத்து, மவைதேவ ராகமத் தவைபிரமனரி
யீசராகமத் தவைபுராணத் தவைபார தத்த
வையு நீதிகா ரத்தவையு ம்நெகின்ற கன்ம
காண்டத், தவையுபா சந்காண்ட மவைபாவு
முபரிடத மவைகளாற் கண்டித்தலா மவை
நிர்ண யஞ் செயறி யெமையொன்று கண்டி
க்கவாகாத தாலுமாக, வெவமி லுபரிடதத்தி
னதிதபிர மாணம்வே றில்தாதபடியி னாலு
மியாவுபிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத
லாலும்யா மேய கண்டன். 90

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்சிந்ந
மாய்ப்பிரிவோ டொளிர்சீவ ரொன்றி னுக்
கொன்றுபரிச் சிந்நமாய் நாலேந்து தத்
துவத் துடன்மிகத்தோற்று சூக்க, சரீரங்க
ளர்மலைக ளுக்குறித் தபரிச் சிந்நமாய்த்

தனக்கு ளாறு தத்வமா கப்பரிச் சிந்நமாந்
தூலத் ததுக்களிலை யைக்கு நித்துப், பரி
ச்சிந்ந மின்றியொளிர் பூதங்க ளிவைகளேப்
பற்றி யபரிச் சிந்ந மாய்ப் பனுமாயை யுறு
வீ சனுஞ் சாட்சி யாகவே பகருந்ம் மைக்கு
நித்துப், பரிச்சிந்ந மானவத னுலுமே நம்
மிலும் பரிச்சிந்ந மற்ற தொன்று பன்ன
வில தாலுமப ரிச்சிந்ந னுமெனப் பரிவி
னெடு மறிசு வாயே. 91

நூபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல்
குக்க சரீரமிதை யாபரித்த தூல தேகஞ்,
சோபமுறந் தூலததுக் களையு மற்றுஞ்
சொல்பூத மவைகளையு மொன்றை யொன்
று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க
ளவைகளையு மாபரித்த வீச னுலு, மாபரிக்
கா தவரையுமே யாப ரித்த வறிவாநா நநா
விருதனாகுந் தானே. 92

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டி
டுஞ் சங்க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து
தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி ருந்து சாட்சி

மாத் திரம தாகத் தானழி கின்ற தாலே, சா
ட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனென்
றோர்வாய். 93

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககனம்
போ லொருப டித்தாய்க், கோலமாய் நிறை
ந்த நாமே கூறுநித் தியுசுத் தாதி, சீலமா
மிலட்சணத்தைச் சேர்த்துறைகின்ற தாலே
சாலநாம் பிரம மென்றே சந்ததஞ் சிந்தை
செய்வாய். 94

பனுந்நவி னிற்கண்ட சீவனீய் வரச
கம் பனுந்நமை தீமை கேள்விப்படும்வேத
வாகமபு ராண சாஸ் திரமாத் தி பல்விந் பங்க
னந்தா, மனந்நவ தைக்காணு மறிவைவிட
வின்மையி னவத்தைமூன் றதனி னுங்கா
ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா
தவத்தையொன் றென்றிலிலகு, மினசகம
தந்தந்த வத்தையைக்கண்டகரி யாகவேயி
ற்ற படியாலெண்ணவே வேறென்று மூன்
றுகாலத்தினு மெய்தவந்ததுவு மில்லை, யுன
மிகப் போனது மிலெனுமதுப வத்தினுலொ

ன்றுமற் றில்லை யுறுநா மொருவனே யுள்ள
பொரு ளென்னவே யதுதுநமு முளமதனி
லெண்ணு வாயே. 95

வயல்குளங் தேசமூ ராதிவஸ் தவைகட்
கு மண்ணதே யுருவ மாபோன் மருவுலகி
னுக்குருவ நஞ்சச்சி தாந்த மாயிலக லாலு
மின்ப, மயகம்மை விடவுலக மற்பமில தாற்
சர்வ மாமுலக மாக வுறுநா மாசர்வ வாங்மா
பின் னொருயுத்தி நானென்ன மருவுரைக்
கூன்றுசோலா, யயலில்கரி யுருவேமச்குற்
றல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண்முந்
க லமரருலக திபர்பூ தாதிபதிவைசுவரனா
ஹதி சீவ ருக்கு, நாயீச ருக்குநா னெனுமு
ரைக் கூன்றுகே லாங்கரிய தான நாடே
நண்ணி யிட மங்கங்கு கித்திக்கையான்மிகவு
நவிலுசர் வாத்தம னாமே. 96

குவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்க ளியா
வுங்கண்டதன தாகாரமான தேபோ, லுனு
மவத்தாத் திரயசக யியாவி னுக்கு முறுகின்
ற நமதுசத்தா கார மேதான், வினவியிடமா

காரமான தாலும் விளங்குசத்தா காரமதை
விட்டு நாடிற், சந்முறு சகமதுவே யில்லா
தாலுஞ் சாருநா மேசர்வா கார னாமே. ()

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றின
து தானுமப் பழுதைதனை யன்றி யிலதின்
பகர்வன்ன வாச்சிரம மொடு சொர்க்க நர
காதி பல்தேச மூர்கள் கால, மியல்சாஸ்தி
ரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னுமையேழ
தாக வெணுதத்துவங்களுஞ் சச்சிதாந்தமா
யிலகும் வடிவ தாலு, மயலொன்றி னுடை
யவுரு வலதாலு மொருகூத்த னளவில்வே
ஷங்க டம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யொன்
றுமே பல்விதற் பங்களா யாதல் போலுஞ்,
சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா னொருவனே
சுழலுசீ வீச சகமாத் தோற்றுபே தங்களா
யுறுதலா னுமிகச் சொல்லிடம நேக ரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந்தோற்றி
னும் பயிலுமதி யொன்ற லாது பகரிரண்
டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற்
ரோற்று கணல், பலவன்றி யொன்றாதல்

போலும் படிமண்ட பத்தம்ப மிலகு ஞாளி
பலவன்றி யொன்றாதல் போலவுங் கவி
னிற் பலவிதஞ் சுகமி லகினும், பலவன்றி
யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசுகத்
தென்று மிகவும் பலவிதம் தாயிலகி னுஞ்
சச்சி தாந்த பகரிலட் சணம தாயே, பல
வான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினற் பனு
சுகத் தாகார மேபலருபமாயிலகி னுஞ்சற்சி
தின்பமாய்ப் பகருநா மேக ருபன். 99

கூவபர மார்த்தமா ணவபர மார்த்த
மாங் காணனவி லபர மார்த்தங் கார்மின்
னன் மற்றவைக ணிலையிலையி னுளடிமை
காயமனை மதலை வீடு, தந்முதலில் வுலகவஸ்
தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதிரி நிலை
யாய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன
வில்விதந் தாரதன் மியங்க ளாகப், பனுவிச்
சீவசக முழுதுநன் குணரினே பரமார்த்த
மல்ல தாலும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக் கு
ரச்வாதி பரமார்த்த வருவா தல்போ, லனக
நாம் பரமார்த்த வருவதா லும்மெமக் கழிவு

வந் தொருவஸ் துவு மாகுபர மார்த்தமா யுற்
றிடா தாலுநா மழிவில்பர மார்த்த னாமே. (1)

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண் மற்ற
தன் நெனிலுலக மியாதெனிற் புரியி னர
வம் போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல
வெனிலரவு போலுதும் புரியி னரவப், பிர
மைவர லாமுலகு போலிரா நிரவயவ பிரமத்
தி லுலகு தானும் பிரமையென் பதுதகா
தென்றிடிற் றுன்சிவப் பிற்குவமை யற்ற
படிகத், துரையிரத் தப்படிக மென்பிரமை
போற்கசப் புக்குவமை யில்கு ளத்தை யுறு
குளங் கைக்குதென் றிடுபிரமை போலவு
முலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலகமா
ரோபமா மிவ்விதம் பிரமையா முலகி னுக்
குப் பிறங்கதிட் டாநபொரு டனியன்றி
யிலையதாற் பேசலுதும் வஸ்து நாமே. 101

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் பிரபஞ்சம் வாதி
கள் போதமாஞ் சங்கை யுலகைப்பெயர்த்தறி
வை யுறுவெனச் சுருதிசொல லாலுலகு பேர்
த்துவிட வேண்டும் மென்னிற், நிரமில்சுக

முளதாயி நொருவரெத் தநமதாற் தீராது
சங்கை சுகர்நற் றெட்சுண மூர்த்திமுதன்
முத்தரா லேசகந் தீர்ந்ததவ் விதமு மக்குத்
தருசகமி ன் ஞாந்மிலையெனிலவர்க ளாலிற்
தற்றதே லுலகு தானுந் தயங்கலுட னிப்
போது றக்கணக்கிலையிலாச் சுகமதனை யில்
லே யென்றே. சுருதியும முத்திடச் சொன்
னதாற் சொப்பநத் துகளுலகி னுலகி லென்
றே துணிவுடன முத்திலுல சில்ஞாந மாத
லாற் றுகளினு நிப்பிர பஞ்சன்,

102

இயலுநா னுருபம் வெகுருப மாஞ்சங்
கையிவையெலாம் பிரமமல்ல வென்னும்வா
க்கியத்தினு லுலகைத்துடைத்துமிக வேக
சித் துருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலை
நிறுத் தப்பிரம மெண் ணும்வெகு ரூப மென்
ப தெவிதமெனில் வெகுவிதம் பிரிவுபெறு
நீரின லினனொருவ னேய நேக, வயலுருவ
மேயென்ன விலகல்போல் வெகுரூபி யாயு
றும் வித்தை யாலே யலகிலொரு பிரமமும்
வெகுரூப மேபோல வமரவே யிகல் கொ

ண்டு, சுயமாக வெகுரூப மென்பதுப சார
மாகச் சொல்லலுறு மாகையாலே தோற்றிடு
மவித்தைதன் னைக்குறித்தென்றுநாந் துக
ளிஞா ரூபனே.

103

நேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேக
மதன் பேதமோடிந்திரியபேத, மீசர்களின்
பேதங்கள் சீவபேத மெனத்தோற்று மாயா
கா ரியத்தினுக்கு, மாசுலுமா யைக்குமதிட்
டாந் சித்தாய் மருவுசச்சி தாந்த நம்மை
விட்டுப், பேசுமுமோர் பேதவுரு விலதா னு
மே பிரிவிலா வபேதனைனப் பேணுவாயே.

நிருவிசே டின்னுயர்வு தாழ்வாம்வி
சேஷமவை நீங்கினவ னிற்ற லோட னேர்
கோண லாதியா விலகலுறு மநுடரொடு
நிகழ்தருப் பட்சி முதலாந், சுருவமென் வி
சேஷங்களுட னுற்றல் வடிவையுஞ் சாரதன்
றொழிலு முறல்போற் றயங்குகினும் வெயி
லேக ரூபமாய் விபுவதாயத் தனிநிருவி சே
ஷ மாபோற், பொருவிபுப் பிரமமுன் சொல்
விசே ஷத்தொடு பொருந்தியத் தொழில்க

டம்மைப் பொருந்தல்போ லுறினுந்தொடக்
கிலத சங்கமாய்ப் புகலுநிர் விசேஷ மாயே,
யிரிவிலா துறுமென்று ரைத்தபடி யேயறி
ஞரியல்விசேஷங்க ளியாவு மெமதிடத் தில
கலென் றெணிய நுப வித்தலா வியாயிரு
விசேஷ னுமே.

105

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றத
த்து விதமாந் துவிதசக மிலகலினத் துவித
மென்பதெவிதம், புலியின் மாஞ் செடிகண்
முதலானதெலா முதித்தப்பூமியிலே யிரு
ந்து புலியாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை
களிற்றேன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யான
நமி லுதித்திருந்தே யழிந்துவிடலாலே, தவ
றிலறிவாந்தனைப்போற் பின்னையொரு வஸ்
துத் தானிலதா தலினுமே யத்தொய்த
னாகும்.

106

உண்மையறி வாந்தநமையன்றி மற்ற
வுறுமைந்தேழ் தத்துவமா முலகுநினை வத
னி, லுண்மையெனத் தோற்றினதந்நினைவு
பொய்யா னதன லுள்ளின்மெய்ப்போலிலகு
வகும் பொய்யான தாலுந், தண்மையுலகது
நான்கு வபாவமுற லாலுஞ் சசா திமுதற்றிரி

பேதந் தமக்கிலதி னாலு, முண்மைசகச் சிற்
பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து மொருக்காலு
மிலதாற்சர் வாபாவ னுமே.

107

காலமொடு தேசவஸ்து திக்கு வன்
னங் கருதுகின்ற வாச்சிரம மிவைக டம்மி,
லேலவொன்றி லுள்ளதும்ற் றென்றி லில்
லையென்னுமிவை யேமுதலா வியம்பா நின்
ற, சீலமில்ப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத் திக்
கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச், சாலவு
மே சர்வபரி புரணமாகத் தங்கலினுஞ் சர்வ
தோ முகனென் றோர்வாய்.

108

சுயம்பிர காச விற்பத் தோன்றலே
துரிய வாழ்வே, வயம்பெறு நின துநாமவள
த்தினை மிகத்தொடுத்துத், தயகுமியம்மாலை
தன்னைத் தமியனைன் பிழைத்தற் கேநின்,
புயந்தனி லணிந்தே நாளும் புலையனென்
றனையுங் காவாய்.

109

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115

ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞாந தேசிகர்

திருவடி வாழ்க.

சர்வஞ் சிம்மயம்.

